

प्रतिप्रयाते काकुत्स्थे महेन्द्रः पाकशासनः ।
 अब्रवीत् परमप्रीतो राघवं प्राञ्जलिस्थितं ॥ १ ॥
 अमोघं दर्शनं राम अस्माकं पुरुषर्षभ ।
 परितुष्टाः स्म तेन त्व ब्रूहि यन्मनसेच्छसि ॥ २ ॥
 एवमुक्तो महेन्द्रेण प्रसन्नेन महात्मना ।
 सुप्रसन्नमना कृष्टो वचनं प्राह राघवः ॥ ३ ॥
 यदि प्रीतोऽसि मे देव सर्वामरजगत्पते ।
 वक्ष्यामि हि वरं किञ्चित् तन्मे त्वं दातुमर्हसि ॥ ४ ॥
 मम हेतोः पराक्रान्ता ये गता यमसादनं ।
 ते सर्वे जीवितं प्राप्य समुत्तिष्ठन्तु वानराः ॥ ५ ॥
 विक्रान्ताश्चापि शूरास्ते मृत्युं न गणयन्ति च ।
 कृत्वा कर्म विपन्नाश्च जीवियुस्तेऽमराधिप ॥ ६ ॥
 मत्कृते निहताः शूरा मत्प्रिये सततं स्थिताः ।
 तव प्रसादाज्जीवन्तु वरमेतमहं वृणो ॥ ७ ॥
 नीरुजो निर्व्रणांश्चैव संपन्नबलपौरुषान् ।
 गोलाङ्गुलांस्तथैवर्त्तान् द्रष्टुमिच्छामि मानद ॥ ८ ॥
 अकाले चापि पुष्पाणि मूलानि च फलानि च ।
 नद्यश्च विमलास्तत्र तिष्ठेर्यत्र वानराः ॥ ९ ॥